

Lovforslag nr. L 46. Fremsat den 26. oktober 1983 af landbrugsministeren

Forslag

til

Lov om margarine m.v.

Kapitel I

Lovens område

§ 1. Loven omfatter margarine, minarine og ermol samt sådanne andre fedtholdige levnedsmidler, der indeholder over 20 og under 99,5 vægtprocent fedtstof, og som med hensyn til formål og anvendelse modsvarer margarine, minarine eller et mejeriprodukt.

Stk. 2. De levnedsmidler, der er nævnt i stk. 1, benævnes i loven under et margarine m.v.

Stk. 3. Landbrugsministeren kan afgøre, om et levnedsmiddel er omfattet af loven, og fastsætter regler om den nærmere afgrænsning af de produkter, loven omfatter.

§ 2. Loven gælder for tilvirkning, pakning, mærkning, forhandling en gros, indførsel og udførsel samt dertil knyttet opbevaring og transport af margarine m.v. medmindre andet er bestemt.

Stk. 2. Loven finder ikke anvendelse på margarine m.v., der er fremstillet i udlandet og kun føres gennem landet som transitgods eller oplagres som transitgods under landbrugsministerens kontrol.

Kapitel II

Almindelige bestemmelser

§ 3. Margarine m.v. må ikke sælges, hvis produktet ved anvendelse på sædvanlig måde må antages at kunne overføre eller fremkalde sygdom eller medføre forgiftning, eller hvis det på grund af sygelig forandring, fordærvedhed, forurening, fejlagtig tilberedning eller

af anden årsag må anses for at være utjenlig til at fortæres af mennesker.

§ 4. Margarine m.v. må ikke sælges under omstændigheder, der er egnet til at vildlede forbrugerne med hensyn til produktets oprindelse, fremstillingstidspunkt, beskaffenhed, art, mængde, sammensætning, behandling, egenskaber og virkninger.

§ 5. Landbrugsministeren kan fastsætte regler om

1. tilvirkning af margarine m.v., produkternes behandling, beskaffenhed, sammensætning og indhold, herunder indhold af mælkefedt,
2. sammensætning, behandling, indhold og beskaffenhed af de råvarer, som anvendes ved tilvirkningen,
3. produkternes indhold af vitaminer og andre særlige næringsstoffer og om præparater, hvori disse forekommer,
4. prøveudtagnings- og analysemetoder,
5. produkternes emballering, herunder emballagens beskaffenhed,
6. benævnelser og mærkning samt avertering, reklamering og anden offentlig præsentation, herunder også i detailedet,
7. tilvirkningssteders, lagres og transportmidlers indretning, inventar, drift og hygiejne,
8. kontrol med personalets helbred og hygiejne,
9. regnskab over tilvirkning, køb og salg, og
10. forbud mod visse produkter.

F.t.l. om margarine m.v.

Stk. 2. Ved fastsættelse af regler efter stk. 1 skal landbrugsministeren

1. tilgodese sundheds-, ernærings-, kvalitets- og kontrolmæssige hensyn,
2. sikre rimelige vilkår for producenter og handlende, og
3. tilvejebringe en passende adskillelse mellem margarine m.v. og andre levnedsmidler, samt mellem forskellige typer af margarine m.v. indbyrdes.

§ 6. Tilvirkning, forhandling engros, indførsel og udførsel af de i § 1, stk. 1, nævnte andre fedtholdige levnedsmidler må kun finde sted efter landbrugsministerens tilladelse, hvis produkterne er bestemt til den endelige forbruger.

§ 7. Forinden landbrugsministeren træffer afgørelser eller fastsætter bestemmelser i medfør af § 1, stk. 3, og § 5, forhandler landbrugsministeren med miljøministeren og med de nærmest interesserede landsomfattende erhvervs- og forbrugerorganisationer. Hvis bestemmelserne berører områder, der henhører under andre ministre, forhandler landbrugsministeren ligeledes med vedkommende ministre.

Kapitel III

Autorisation og tilsyn

§ 8. Tilvirkning, pakning, indførsel og udførsel af margarine m.v. må kun foretages af virksomheder, der har modtaget autorisation hertil af landbrugsministeren.

Stk. 2. Virksomheder, som forhandler margarine m.v. en gros, skal foretage anmeldelse til statskontrollen med mejeriprodukter og æg m.m.

Stk. 3. En autorisation kan tilbagekaldes, når vilkår ikke overholdes eller forudsætningerne for autorisationen ændres væsentligt, og iøvrigt når der er forløbet 5 år fra sidste autorisation.

§ 9. Virksomheder, der tilvirker, forhandler en gros, pakker, indfører og udfører margarine m.v., skal efter anmodning fra landbrugsministeren give alle oplysninger, herunder om økonomiske og regnskabsmæssige forhold, som har betydning for landbrugsministerens tilsyn.

Stk. 2. Landbrugsministeren kan pålægge virksomhederne at afgive prøver uden vederlag af råvarer, halvfabrikata, færdigvarer, emballage, tilsætningsstoffer, bekæmpelsesmidler samt rengørings- og desinfektionsmidler.

Stk. 3. Landbrugsministeren kan fastsætte regler om, at virksomhederne skal fremsende prøverne og afholde udgifterne herved.

§ 10. Landbrugsministeren kan meddele de påbud og forbud, der er nødvendige for at sikre overholdelse af loven og af regler fastsat med hjemmel heri. Landbrugsministeren kan fastsætte regler for eller træffe bestemmelse om, hvorvidt og på hvilke vilkår margarine m.v., der ikke opfylder lovens krav, må sælges.

§ 11. Afgørelser meddeles skriftligt.

Stk. 2. Afgørelser, som kan påklages til anden forvaltningsmyndighed, skal være ledsaget af en vejledning om klageadgang med angivelse af klageinstans og oplysning om fremgangsmåden ved indgivelse af klage, herunder om eventuel tidsfrist. Det gælder dog ikke, hvis afgørelsen fuldt ud giver den pågældende medhold.

§ 12. Landbrugsministeren kan henlægge sine tilsynsbeføjelser og sin adgang til at træffe afgørelse efter loven til en eller flere andre centrale myndigheder. Ministeren kan fastsætte regler om adgangen til klage over disse myndigheders afgørelser, herunder at disse myndigheder har den endelige administrative afgørelse i de pågældende sager.

Stk. 2. De personer, der af landbrugsministeren bemyndiges dertil, har uden retskendelse adgang til offentlige og private ejendomme, lokaliteter og transportmidler for at tilvejebringe oplysninger til brug for beslutninger i henhold til loven eller regler fastsat med hjemmel heri. Legitimation skal forevises på forlangende.

Stk. 3. Politiet yder bistand efter regler, der fastsættes efter forhandling mellem justitsministeren og landbrugsministeren.

§ 13. Udgifterne ved kontrol og tilsyn afholdes af de virksomheder, der tilvirker eller indfører margarine m.v., gennem en afgift, der fastsættes af landbrugsministeren på

grundlag af de samlede udgifter ved kontrollen og tilsynet med margarine m.v.

Stk. 2. Udgifter ved behandling af en ansøgning om godkendelse af præparater, der er omfattet af § 5, stk. 1, nr. 3, skal afholdes af ansøgeren. Udgifterne til kontrollen med de godkendte præparater afholdes af fabrikanter og importører gennem en afgift, hvis størrelse fastsættes af landbrugsministeren.

Kapitel IV

Straffe- og ikrafttrædelsesbestemmelser m.v.

§ 14. Medmindre højere straf er forskyldt efter den øvrige lovgivning, straffes med bøde den, der overtræder § 3, § 4, § 6, § 8, stk. 1, og stk. 2, og § 9, stk. 1, tilsidesætter pålæg efter § 9, stk. 2, eller påbud eller forbud efter § 10.

Stk. 2. Overtrædes § 3 forsætligt eller groft uagtsomt, kan straffen stige til hæfte eller fængsel i indtil 1 år. Sagerne behandles som politisager. Reglerne i retsplejelovens kap. 72 og 73 kan anvendes i samme omfang som i statsadvokatsager.

Stk. 3. Med bøde straffes den, der tilsidesætter vilkår i en autorisation.

Stk. 4. I forskrifter, der udstedes i henhold til loven, kan der fastsættes straf af bøde for overtrædelse af bestemmelser i forskrifterne.

Stk. 5. For overtrædelser, der begås af aktieselskaber, andelsselskaber ellign., kan der pålægges selskabet som sådant bødeansvar.

§ 15. I sager om de i § 14, stk. 1, 3 og 4, nævnte overtrædelser kan landbrugsministeren tilkendegive den pågældende, at sagen kan afgøres uden retslig forfølgning, såfremt den pågældende erkender sig skyldig i overtrædelsen og erklærer sig rede til inden for en nærmere angivet frist, der efter begæring kan forlænges, at betale en i tilkendegivelsen angivet bøde.

Stk. 2. Med hensyn til den i stk. 1 nævnte tilkendegivelse finder bestemmelsen i retsplejeloven om indhold af anklageskriftet i politisager tilsvarende anvendelse.

Stk. 3. Betales bøden i rette tid, eller bliver den efter vedtagelsen inddrevet eller afsonet, bortfalder videre forfølgning.

§ 16. Tidspunktet for lovens ikrafttrædelse fastsættes af landbrugsministeren.

Stk. 2. Lov om tilvirkning og forhandling af margarine m.v., jfr. lovbekendtgørelse nr. 229 af 28. juni 1937 ophæves.

§ 17. Virksomheder, der er omfattet af § 8, stk. 1, og som ved lovens ikrafttræden er i lovlig drift, kan fortsætte driften, indtil landbrugsministeren har truffet afgørelse om, hvorvidt virksomheden kan autoriseres.

Stk. 2. Landbrugsministeren træffer afgørelse om autorisation efter stk. 1 inden 6 måneder efter lovens ikrafttræden.

§ 18. Loven gælder ikke for Færøerne og Grønland.

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

Den gældende lovgivning om tilvirkning og forhandling af margarine m.v. omfatter lov om tilvirkning og forhandling af margarine m.v., af 1. april 1925 jfr. lovbekendtgørelse nr. 229 af 28. juni 1937 som ændret ved lov nr. 127 af 28. marts 1951, lov nr. 163 af 24. maj 1955, lov nr. 213 af 4. juni 1965, og lov nr. 53 af 24. februar 1982.

Margarinelovgivningen i Danmark har længe trængt til en revision. Flere af bestemmelserne i margarine-loven er stærkt forældede og loven er affattet i et svært tilgængeligt sprog.

I 1978 foreslog Statskontrollen med Mejeriprodukter og æg m.m. dels på denne baggrund dels foranlediget af en konkret sag en revision af margarine-lovgivningen. Der havde også på et tidligere tidspunkt fra erhvervs side været udvist interesse for en revision, idet Margarine-Industriens Fælles-Udvalg (M.I.F.U.) og Industrirådet allerede i 1969 i forening havde udarbejdet et udkast til ny margarine-lov m.v. Dette blev afvist af landbrugsministeriet grundet et igangværende EF initiativ på området. Da man imidlertid i maj 1978 modtog underretning fra EF-Kommissionen om, at Kommissionens forslag til rådsforordning om tilvirkning og markedsføring af margarine skulle underkastes en nyvurdering og at der derfor måtte forventes at hengå nogen tid, før dette område ville være harmoniseret, fandt landbrugsministeriet på det således foreliggende grundlag anledning til at tage spørgsmålet om en revision af den danske margarine-lovgivning op til fornyet overvejelse.

Man anmodede derfor M.I.F.U., De danske mejeriers Fællesorganisation, Landbrugsrådet og Industrirådet om en udtalelse om deres holdning til en revision af de gældende regler. Samtlige kunne tilslutte sig en revision, dog blev det fra De danske mejeriers Fællesorganisation – med støtte fra Landbrugsrådet – understreget, at den i den hidtidige lovgivning indeholdte beskyttelse af danske mejeriprodukter i princippet ønskedes opretholdt.

Den 10. januar 1979 nedsatte landbrugsministeriet et udvalg til revision af margarine-lovgivningen. Udvalget blev sammensat af repræsentanter fra Statskontrollen med mejeriprodukter og æg m.m., Veterinærdirektoratet, Statens Forsøgsmejeri, Danske Konsummælkmejeriers Fællesrepræsentation, Iskremindustriens Sammenslutning, De danske mejeriers Fællesorganisation, M.I.F.U., Industrirådet, Margarinefabrikken Alfa A/S, Landbrugsrådet, Statens Levnedsmiddelinstitut, Forbrugerrådet og Statens Husholdningsråd. Landbrugsministeriet har haft formandskab og sekretariat for udvalget og har i denne forbindelse modtaget omfattende bistand fra M.I.F.U.'s sekretariat.

I forbindelse med arbejdets tilrettelæggelse blev det i udvalget drøftet, om der skulle foretages en begrænset revision af den eksisterende margarine-lovgivning, eller om der skulle foretages en total revision, der ville resultere i en helt moderne margarine-lovgivning. Et flertal i udvalget gik ind for en total revision og resultatet heraf er det foreliggende lovforslag.

I tilknytning til lovforslaget, der på flere områder fremtræder som en ramme- og bemyndigelseslov, er der udarbejdet forslag til følgende bekendtgørelser, som påregnes udstedt med hjemmel i loven:

Bekendtgørelse om margarine m.v.

Bekendtgørelse om margarinefabrikker m.m.

Lovforslagets bemyndigelsesbestemmelser åbner mulighed for på en række områder (heriblandt områder der ikke har været reguleret i den tidligere margarine-lovgivning) at udstede bekendtgørelser. Da det ikke vides, hvornår der fra EF påny tages initiativ til indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning vedrørende margarine, er det anset for hensigtsmæssigt at åbne mulighed for at fastsætte de mere specifikke regler på området i bekendtgørelsesform, da dette vil gøre en senere tilpasning til eventuelle EF-krav lettere.

Det foreliggende lovforslag tilsigter dels at give et bedre overblik over de på området gældende bestemmelser dels at skaffe hjemmel til foranstalt-

ninger, som ikke hidtil har kunnet gennemføres i medfør af den gældende lov.

I det med hjemmel i lovudkastets § 5 udarbejdede udkast til bekendtgørelse om margarine m.v. er de regler om mærkning, der nu til gennemførelse af EF's mærkningsdirektiv på det her omhandlede område er optaget i landbrugsministeriets bekendtgørelse nr. 73 af 20. februar 1981 om ændring af bekendtgørelse om tilvirkning og forhandling af margarine m.m., blevet indarbejdet.

Efter de hidtil gældende regler har der været stillet følgende krav til indholdet af henholdsvis vand, fedt og vitaminer i margarine:

Produktet har skullet have et fedtindhold på mindst 80 vægt-% og har ikke måttet indeholde over 16 vægt-% vand. Vitaminindholdet beregnet pr. 100 g af varen har skullet være: 2.400 internationale enheder (i.e.) vitamin A og 600 i.e. β -caroten, hvilket svarer til henholdsvis 720 μ g retinol og 360 μ g β -caroten, samt 50 i.e. vitamin D.

For smør gælder tilsvarende regler, for så vidt angår fedt og vand. Der findes ingen bestemmelser om vitaminindholdet i smør, idet vitaminerne udelukkende findes naturligt i produktet. Ifølge foreliggende undersøgelser indeholder smør i gennemsnit for året 1980 pr. 100 g 780 μ g retinol, 360 μ g β -caroten og 25 i.e. vitamin D. Indholdet af vitamin A i margarine ligger således i underkanten af, hvad der findes i smør.

Landbrugsministeriet har ikke fundet anledning til at ændre det hidtil gældende grundlag, hvorefter margarinens vitaminindhold søges bragt op på det konstaterede naturlige indhold i smør, både for så vidt angår vitamin A (retinol) og β -caroten.

Spørgsmålet om vitaminisering af margarine har været drøftet i udvalget og af en indhentet udtalelse fra Sundhedsstyrelsen fremgår, at der af sundhedsmæssige grunde fortsat bør ske en vitaminisering af margarine med vitamin A som følger:

Margarine skal pr. 100 gram indeholde vitamin A svarende til 840 μ g retinol (2.800 i.e. vitamin A).

I udvalget var der enighed om, at indtil 60 μ g retinol vil kunne erstattes af den ækvivalente mængde β -caroten (1 μ g retinol = 6 μ g β -caroten). Margarine skulle som følge af vitaminisering således fremover pr. 100 g højst kunne indeholde 360 μ g β -caroten, idet indholdet af retinol i så tilfælde skal være 780 μ g, hvilket svarer til det konstaterede indhold af retinol og β -caroten i smør. Man har fundet det formålstjenligt at angive vitaminvirkningen som vægtmængder af de rene stoffer fremfor i internationale enheder, da disse ikke entydigt kan beregnes ud fra vægtmængderne.

Det hidtil krævede indhold på 50 i.e. vitamin D pr. 100 g margarine er så lavt, at det ikke anses at have væsentlig betydning for dækning af befolkningens behov for vitamin D. Dette krav er derfor ikke opretholdt.

Sundhedsstyrelsen finder, at der ligeledes bør ske vitaminisering af den såkaldte bagerimargarine, fordi denne udgør en temmelig stor andel af det samlede forbrug af margarine, og man har konstateret, at vitamin A ikke, således som man tidligere har troet, går tabt ved bagning eller oparbejdning.

Der findes ikke nogen grænse for saltindholdet i margarine i den eksisterende lov og i det udarbejdede lovforslag, således som der gør for det lumærkede smør.

Kravet til margarinens fedtindhold er uændret og det samme gælder reglen om, at margarine ikke må indeholde over 16 pct. vand.

Historisk har et af formålene med den tidligere margarinelovgivning været en opretholdelse af skellet mellem smør og margarine, således at smørret beskyttes mod sammenblanding med de langt billigere produkter, der består af andet end mælkefedt. Der er truffet forskellige foranstaltninger fra lovgivers side, for at margarine ikke, til skade for forbrugerne her i landet, eksportmarkedet og mejerierhvervet, skal kunne forveksles med mejeriprodukter.

Midler til at adskille de to produkter er f.eks. kravet om, at margarine kun må have et meget lavt indhold af mælkefedt, at der er forskellige varebetegnelser for de to produkter, at margarine m.v. ikke må sælges under omstændigheder, der er egnet til at vildlede forbrugeren.

Udviklingen i forbruget af henholdsvis smør og margarine på hjemmemarkedet i de seneste år belyses nedenfor: tallene angiver det årlige forbrug af smør og margarine pr. person pr. år:

	smør	margarine
1977	8,1 kg	17,4 kg
1978	8,3 kg	16,7 kg
1979	8,6 kg	16,6 kg
1980	8,4 kg	16,8 kg
1981	7,8 kg	17,2 kg

Udviklingen for eksporten af smør og margarine er som angivet nedenfor angivet i ton pr. år:

	smør	margarine
1977	88.981	3.837
1978	88.083	6.382
1979	82.443	8.858
1980	72.234	9.969

1981 71.429 12.624

Lovforslagets gennemførelse vil ikke medføre ogede udgifter for stat eller kommune.

Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser
ad § 1

I § 1, stk. 1 fastsættes lovens område samt i stk. 2 fællesbetegnelsen »margarine m.v.«. Udover margarine m.v. bestemt til den endelige forbruger omfatter loven også produkter af den nævnte kategori, der sælges til anvendelse ved erhvervsmæssig tilvirkning af levnedsmidler. Det har været overvejende at optage definitioner for de forskellige af loven omfattede produkter i lovtæksten, men det er fundet mest hensigtsmæssigt, i overensstemmelse med hvad der gælder på mejeriproduktområdet, at indskrænke sig til at nævne de forskellige produktkategorier i lovtæksten og optage definitionerne i en bekendtgørelse.

For at sikre at man altid vil kunne nå frem til en afklaring af, om et levnedsmiddel falder ind under denne lov eller ej, er der i § 1, stk. 3 optaget en bestemmelse om, at landbrugsministeren træffer afgørelse herom. Bestemmelsen svarer til bestemmelsen i den gældende margarinelovs § 13, stk. 2.

For produkter der vil kunne henføres til ermoll eller de i lovforslagets § 1 nævnte andre fedtholdige levnedsmidler vil det i denne forbindelse i visse tilfælde være nødvendigt yderligere at foretage en vurdering af fremstillings- og anvendelsesmetoden for produkterne. Ved afgørelsen af om et produkt er omfattet af margarineloven, lægges der vægt på, at produktet er bestemt til eller egnet til at træde i stedet for et mejeriprodukt, konsummælkprodukt eller margarine. Der tilsigtes ikke nogen ændring i hidtidig praksis med hensyn til afgrænsningen af produkter, der henhører under henholdsvis margarineloven og den almindelige levnedsmiddellov.

Definitionen af *margarine* forudsættes lagt så tæt som muligt op ad art. 1 Scope og art. 2.1. Product Definitions i Codex Alimentarius' Recommended International Standard for Margarine (dok. CAC/RS 32-1969). Der har i udvalget været enighed om at forstå begrebet »spiselige olier og/eller fedtstoffer« – der bl.a. skal udelukke destruktionsfedt som råstof til margarine m.v. – i overensstemmelse med art. 2.2.1 i Codex Alimentarius' forslag til en standard for minarine, uden at det er anset nødvendigt at optage denne tekst i loven. Bestemmelsen er sålydende: »*Edible fats and oils* means foodstuffs composed of glycerides of fatty acids. They are of vegetable, animal or marine

origin. They may contain small amounts of other lipids such as phosphatides, unsaponifiable constituents and free fatty acids naturally present in fat or oil. Fat of animal origin must be obtained from animals in good health, and if originating from slaughtered animals such animals should have been in good health at the time of slaughter and the fats fit for human consumption as determined by a competent authority recognised in national legislation.« (Oversat til dansk er ordlyden følgende: »Spiselige fedtstoffer og olier er fødevarer, som er sammensat af glycerider af fedtsyrer. De er enten af vegetabilsk, animalsk eller marin oprindelse. De kan indeholde små mængder af andre lipider, så som fosfatider, uforsæbelige bestanddele og frie fedtsyrer, som naturligt findes i fedt og olie. Animalsk fedt skal udvindes af sunde dyr og hvis det kommer fra slagtedyr, skal disse dyr på slagtetidspunktet have været sunde, og fedtstofferne skal være egnet til menneskeføde, ifølge bestemmelse af en kompetent myndighed, som er anerkendt i national lovgivning. Det bemærkes, at næsten samme tekst er indeholdt i art. 2.2.1 i margarinestandarden, men at minarinestandardens tekst er formuleret på en lidt mere dækkende måde og derfor er citeret her.

Iflg. lov om tilvirkning og forhandling af margarine m.m., jfr. lovbekendtgørelse nr. 229 af 28. juni 1937 var det forbudt at tilvirke, indføre, udføre, forhandle eller fordele margarine, som indeholdt mere end 16 pct. vand. Ved lov nr. 53 af 24. februar 1982 blev der indføjet en dispensationsadgang, således at der ved udførsel kunne dispenseres fra bestemmelser om fedt- og vandindhold i tilfælde, hvor dette var i overensstemmelse med bestemmelserne i det pågældende importland.

Det har i det nedsatte udvalg været drøftet, i hvilket omfang der skulle stilles krav om et maksimalt vandindhold. Fra industriens side er man imod en sådan angivelse, medens man fra Statskontrollen med mejeriprodukter og æg m.m., De danske mejeriers Fællesorganisation, Statens Mejeriudvalg og Landbrugsrådet i overensstemmelse med den internationale Codex Alimentarius standard og de fleste europæiske margarinelovgivninger mener, at maksimumvandgrænsen må fastholdes. Statens levnedsmiddelinstitut mener, at fastsættelse af det maksimale vandindhold er unødvendig. Kravet er opretholdt, men det er forudsat, at der vil være adgang til i bekendtgørelsen at optage en bestemmelse om dispensation fra kravet om vandindhold.

Der er ikke i forslaget forudsat stillet krav om tilsætning af røbestof til margarine, således som

det var tilfældet efter den gamle lov. Denne foranstaltning er ikke nødvendig for at forhindre smorforsfalskning og er alene med til at påføre industrien, det offentlige og i sidste ende forbrugerne udgifter.

Metoden er forældet og uaktuel og der findes idag analysemetoder, der med langt større sikkerhed kan afsløre eventuel tilstedeværelse af margarine og margarineråvarer i mejeriprodukter.

Ved *diætmargarine* forstås margarine hvis olier og fedtstoffer udelukkende er af vegetabilsk oprindelse og hvis indhold af flerumættede fedtsyrer (linolsyre) er mindst 40 vægt-% af fedtindholdet.

I udvalget er der til produktet diætmargarine givet udtryk for følgende holdninger:

Forbrugerrådet, Statens husholdningsråd og Statens levnedsmiddelinstitut ønsker, at begrebet udgår, idet man finder det vildledende.

Dette begrundes med at begrebet »diæt« kan give forbrugerne den opfattelse, at margarinen har en eller flere særlige ernæringsmæssige egenskaber og herved er bestemt for mennesker med behov for en ernæring (kost), der har de pågældende særlige egenskaber. Efter statens levnedsmiddelinstituts mening adskiller den pågældende margarine ved sin sammensætning sig ikke tilstrækkeligt fra almindelige levnedsmidler, til at den kan opfylde et særligt ernæringsbehov for en bestemt personkategori.

Statskontrollen med Mejeriprodukter og Æg m.m. finder, at Statens Levnedsmiddelinstituts betragtninger som ernæringsmæssig sagkyndig bør tillægges betydelig vægt og kan tilslutte sig instituttets holdning.

Industrien fastholder ønsket om, at betegnelsen bibeholdes, da den nu igennem mange år har været anvendt ved markedsføringen af denne specielle form for margarine.

Til dette spørgsmål har landbrugsministeriet indtaget den holdning, at industriens argumentation for at bevare denne betegnelse er så vægtig, at ministeriet kan udtale sig til støtte herfor.

Definitionen af *minarine* forudsættes at følge forslaget til Codex Alimentarius standard for denne vare.

Ermol omfatter levnedsmidler, der indeholder spiselige olier og/eller fedtstoffer enten i emulsion, i det væsentlige af typen olie- i-vand, eller i blanding med andre levnedsmiddelingredienser på en sådan måde, at der ved tilsætning af væske fremkommer en emulsion af nævnte type. Indholdet af

olier og fedtstoffer hidrører ikke eller kun delvis fra mælk og levnedsmidlerne modsvarer med hensyn til formål og anvendelse konsummælks- eller mejeriprodukter med de ovenfor nævnte kendetegn.

Disse levnedsmidler har tidligere været omfattet af bekendtgørelse nr. 169 af 2. juni 1931 om tilvirkning og forhandling af ermol (fedtemulsioner) m.m.

Det anses for at være uhensigtsmæssigt at fastlægge indholdet af mælkefedt i loven og det er derfor henlagt til ministerens afgørelse at fastsætte regler herom i bekendtgørelsesform.

De i lovens § 1, stk. 1, nævnte »andre levnedsmidler, der indeholder over 20 og under 99,5 vægt-% fedtstof, og som med hensyn til formål og anvendelse modsvarer margarine, minarine eller mejeriprodukter« kan inddeles i følgende hovedtyper:

1. Smøreprodukter indeholdende både smorfedt i højere mængder end forudsat i margarine/minarine og anden form for fedtstof (»blandede smøreprodukter«).

2. Ostelignende produkter indeholdende fedtstof, som ikke udelukkende er smorfedt (»margarineost«).

3. Fedtstofholdige, bagetekniske hjælpestofprodukter, i hvilke neutralfedt (fedtstof) udgør en væsentlig mængde (over 20 %), og hvori indhold af emulgatorer udelukkende tjener til at lette fedtfordelingen ved dejlægning.

Fedtstofholdige, bagetekniske hjælpestofprodukter, hvis indhold af emulgatorer, stabilisatorer m.v. tjener et specifikt formål ved dejlægning eller i bagværket ud over fedtfordeling, kan ikke med hensyn til formål og anvendelse siges at modsvare margarine, minarine eller mejeriprodukter. De er derfor ikke omfattet af de omtalte »andre fedtholdige levnedsmidler« og falder uden for margarine-lovens område.

Da nærværende lov omfatter produkter for hvilke landbrugsministeren giver nærmere regler for indhold af mælkefedt er der dermed en glidende overgang til visse mejeriprodukter hvor landbrugsministeren også afgør i hvilket omfang disse må indeholde andet fedt og andre proteiner end mælkefedt og mælkeproteiner, jfr. § 7 i lov nr. 186 af 30. marts 1973.

I henhold til nærværende lovs § 5 kan landbrugsministeren udstede administrative detailforskrifter for margarine m.v. og træffe beslutning om, hvorvidt et fedtholdigt produkt ved tilsætning af f.eks. mel, ægprodukter, m.v. er omfattet af nærværende lov.

ad § 2

Af stk. 1 fremgår det, at loven omfatter eksport af margarine m.v. I udvalget har der været uenighed om denne bestemmelse, idet Industrirådet har været imod, at eksport er omfattet af lovens bestemmelser. Der henvises til betænkningen, hvor dette er uddybet. De danske Mejeriers Fællesorganisation har givet udtryk for, at man ville finde det betænkeligt, såfremt eksport ikke var omfattet. Under hensyn til, at det for lovgivning i landbrugsministeriets regi er sædvanligt at medtage eksport jfr. f.eks. mejeriproduktområdet, konsummælkproduktområdet og kødområdet, er bestemmelsen udformet således at eksporten skal være omfattet.

Der vil jfr. lovens § 5 være adgang til at dispensere.

ad § 3

Bestemmelsen svarer til § 12 i levnedsmiddelloven. Tilsvarende bestemmelse findes i § 24 i kødloven, i § 19 i lov om mælk og konsummælkprodukter, i § 3 i lov om kvalitetskontrol med fisk og fiskevarer, samt i de bekendtgørelser, der i henhold til lov om tilvirkning og forhandling en gros m.m. af mejeriprodukter er udstedt om smør, ost samt mælkekonserves. Det anses for hensigtsmæssigt at optage en bestemmelse svarende til levnedsmiddellovens § 12 i særlovgivningen, som vil give landbrugsministeren mulighed for direkte at påtale overtrædelser i produktions- og en gros leddet. Overtrædelser af denne bestemmelse kan i medfør af lovforslagets § 14, stk. 1 og 2 straffes med bøde, hæfte eller fængsel indtil 1 år, hvilket ligeledes

svarer til strafferammen i levnedsmiddelloven.

ad § 4

Bestemmelsen svarer til levnedsmiddellovens § 23, stk. 1.

ad § 5

I denne bestemmelse er der hjemmel til at udstede administrative detailforskrifter for margarine m.v. på en lang række områder, herunder varernes sammensætning, sundhed, næringsværdi og kvalitet, forbrugerbeskyttelse gennem mærkning m.m., indretning og drift af fabrikker m.v. samt kontrol.

ad § 12

I medfør af denne bestemmelse fastsætter landbrugsministeren bestemmelser om adgangen til at klage over myndighedernes afgørelser, om klagefrist og om i hvilket omfang indgiven klage har opsættende virkning.

Bestemmelsen svarer i det væsentlige til levnedsmiddellovens § 43. Kontrollen i detailledet ligger som hidtil hos de kommunale myndigheder (levnedsmiddelkontrollenhederne).

ad § 13

Bestemmelsen svarer i det væsentlige til bestemmelserne i § 16 i den gældende margarinelev.

Margarine-Industriens Fælles-Udvalg og Industrirådet har modsat sig en uændret videreførelse af den hidtidige bestemmelse. Der er redegjort for dette standpunkt i betænkningen.